

Együtt a társadalommal az erdőért, az ember javára

Szakszervezetünk új esztendei első számában — hagyományainkhoz híven — köszöntjük erdész-társadalmunkat, egyesületünk tagjait, lapunk valamennyi kedves olvasóját!

Jókívánságaink kifejezésével együtt, évről évre olyan aktuális témát választottunk „köszöntő”-ként, amely az elmúlt esztendő folyamán is jelentős volt, és várhatóan az új évben a központi kérdések között szerepel majd. A társadalom figyelme az erdőgazdálkodás, az erdők állapota és fejlesztése iránt 1988-ban tovább erősödött. Erdeink sokoldalú hasznosítása keretében a korábbi előrejelzéseket igazolták a nem anyagi jellegű szolgáltatások iránt megnövekedett igények. Hazánk lakosságában is erősödő a felismerés, hogy erdő nélkül emberi jólétről nem lehet szó, hogy az erdők tartamos fenntartása, felújítása és bővítése nemcsak a jelenben, hanem a hosszú távlatú jövőben is az élet minőségének egyik meghatározó tényezője. Az elmúlt évben részesei voltunk az e témához kapcsolódó szakmai vitáknak, a szélesebb körű társadalmi rendezvényeknek. A napi sajtóban, folyóiratokban, a rádió és a televízió adásaiban egyaránt, többször volt szó ágazatunkról, erdeinkről. Tovább növekedtek az erdőért aggódó hangok és nem voltunk híján elmarasztaló észrevételeknek sem. Mindez éppen akkor erősödött fel, amikor az elmúlt két év gazdasági eredményei az erdőgazdálkodásban és a faiparban messze meghaladták a korábbiakat, amikor a tőkés fa- és fatermékelexport rekordszínvonalat ért el. A ki-termelt fa mennyisége és a helyén jelentkező erdőfelújítások gondjai, de még a faexport is, ellentétes véleményeket váltott ki a szakmán belül és az erdők iránt érdeklődők körében egyaránt.

Az ellentmondásos helyzet kialakulásának egyik oka az, hogy még nem sikerült az erdészeknek a „nyilvánosság”, a „társadalmi kapcsolatok” terén mindazt megtenni, amit újszerű módon, a gondok és az eredmények tárgyilagos ismertetésével napjainkban el kell végeznünk, mert a századforduló végének kor-szerű erdőgazdálkodásához ez is szervesen hozzá tartozik.

CSAK A TÁRSADALOMMAL EGYÜTT LÉPHETÜNK ELŐRE a társadalmi érdekeknek megfelelő erdőgazdálkodás és fafeldolgozás fejlesztésének területén. Ennek kiemelt előfeltétele az erdészeknek a nyilvánossággal kapcsolatos munkája, amelynek során:

- formálni kell a közvéleményt az erdők támogatására, feltárni a hibákat és a kijavításukra tett intézkedéseket, ismertetni az eredményeket és a belőlük származó hasznokat;
- tájékoztatást kell adni: az erdők fenntartásáról és állapotáról, a környezeti ártalmakról és azok halaszthatatlan csökkentéséről, az erdő, a táj, a természetvédelem összehangolásáról, a felmerülő anomáliákról, a jövőt illető együttes törekvésekről, az erdőtervezésről, a fakitermelésről, az erdők anyagi és nem anyagi jellegű hasznának pénzügyi helyzetéről;
- türelmes megértéssel kell fogadni a kritikát, akkor is, ha az ismeretek hiánya miatt az nem megalapozott és éppen ezt a hiányt kell pótolni kellő magyarázattal;

Az erdészeti szakembereinknek a nyilvánosságot illető munkához az eddigiek-nél több hasznosítható lehetőséget kell találni és igénybe venni. Ennek során:

- nemcsak az országos, hanem a helyi lapokban is több cikket kell az ágazat munkájáról elhelyezni, és a megjelent kritikai észrevételekre gyorsabban reagálni;
- a helyi szervekkel időszakos erdőbejárások útján, a helyszíni bemutatók során kell a valós helyzetet ismertetni;
- jobban segíteni a helyi lakosság különböző igényeinek a kielégítését, tájékozódni az erdővel és fával kapcsolatos adott szükségletekről;
- a jóléti berendezések, erdei kirándulóhelyek fenntartására több gondot fordítani és ezek útján is nevelni az erdők látogatóit;
- erdei tájékoztató kirándulásokat szervezni szükség szerinti részvételi költséggel.

A felsoroltak egy részének a teljesítése számottevő költséggel jár, amelyhez az éves célcsoportos (jóléti) beruházási keret, valamint a költségvetés nyújt támogatást, amelyek szűk volta miatt helyi forrásokkal kell kiegészíteni. Meg kell javítani ehhez a vállalati, intézményi előfeltételeket és elegendő időt adni az érintett szakemberek számára. A tájékoztatási kötelezettség mellett természetesen van az éremnek másik oldala, s ez az információk befogadását, a tájékoztatói igényt, a megalapozott ismeretek megszerzését illeti. Sajnos ezen a téren is van pótolnivalónk. Számos nyilvános vita vagy más rendezvény alkalmával „vizsgáztak le” szakmabeliek és szakmán kívüliek arról, hogy nem törekszenek még a magyar nyelven megjelent cikkek tartalmát sem megismerni, hogy az idegen nyelven írottakat ne is említsem. Gyakori tapasztalat volt az is, hogy felszínesen, esetleg akarattal néhányan csak azt hallják meg vagy olvassák ki a sorokból, ami saját beállítottságuknak megfelel.

Mindebből következik, hogy 1989-ben tovább növekszik a szerepe:

- a valóságosnak megfelelő, részletes és széles körű tájékoztatásnak és
- a tájékoztatás tudatos, megalapozottan kritikus befogadásának, az újabb ismeretek megszerzésének.

Ezt a kötelezettséget nem bezárkózva, hanem a társadalom felé való nyitottsággal, a társadalommal együttműködve kell teljesíteniünk úgy, hogy mindenki megértse törekvéseink központi célját, az emberi élet színvonalának javítását. Persze, nem teheti meg ezt eredményesen az erdész akkor, ha maga sincsen erről meggyőződve, vagy ha nem eszerint végzi munkáját, ha nincs meg a szavak és tettek összhangja. Az alapot, főleg az erkölcsi megalapozottságot ez az összhang teremti meg.

Van tehát számos teendőnk annak érdekében, hogy társadalmi kapcsolatainkat, az egyetértő együttműködést a kellő színvonalra emeljük. Ehhez szükséges a szakmán belüli összhang javítása is. A szándék már nem elég, a meggyőződésből és a szakmai elkötelezettségből fakadó, együttes cselekvésre van szükség! Mindez hozzá tartozik az újévi köszöntő vezérgondolatához, amely szerint 1989-ben az eddigieknél is többet és hatékonyabban akarunk tenni az erdőkért az ember javára, mégpedig úgy, hogy a társadalommal továbbfejlesztjük az együttes munkát, az egyetértést. A zárógondolat ismét a hagyományos jókívánásoké: hozzon az új esztendő újabb eredményeket erdőgazdálkodásunkban, ne hiányozzon a fáradozásokhoz, a nehéz munkához szükséges jó egészség és legyen sok örömiünk érdeink fejlődésében, az erdők és ezen keresztül hazánk szolgálatában!

Őszintén kívánja ezt lapunk valamennyi olvasójának:

Dr. Solymos Rezső

„Az Erdő” szerkesztőbizottságának elnöke